

תת"ע (עכו) 15387-06-25 - מדינת ישראל נ' תסנים אבו רומי

תת"ע (עכו) 15387-06-25 - מדינת ישראל נ' תסנים אבו רומי

תת"ע (עכו) 15387-06-25

מאשימה/משיבה באמצעות עו"ד לירן עזרא

מדינת ישראל

נגד

נאשמת/מבקשת באמצעות עו"ד רפעת אעמר

תסנים אבו רומי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[30.11.2025]

כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

החלטה

1. הונחה לפני בקשת הסנגור לביטול כתב אישום מחמת התיישנות.

2. כעולה מכתב האישום ביום 4.6.24 נהגה המבקשת ברכב ובעת שהרכב היה בתנועה אחזה או השתמשה בטלפון שלא באמצעות דיבורית.

3. לטענת הסנגור העבירה בוצעה ביום 4.6.24, בקשה להישפט בגין הדוח נשלחה ביום 12.6.24 והזמנה למשפט נשלחה למבקשת וחזרה כ"מען בלתי מספיק" ומכאן שלא הוכח כי הדוח נמסר למבקשת כדין. עוד מוסיף וטוען הסנגור כי העיר טמרה מונה 38,000 תושבים ומאחר שאישור המסירה חזר כ"מען בלתי מספיק" יש בכך כדי להעיד על כשל בהליך המסירה של הדואר. לשיטתו, היה על דואר ישראל להמציא ההזמנה לדין לכתובת המדויקת של המבקשת עם תעודת הזהות שלה, שם הוריה ושכונתה.

4. המאשימה טוענת מנגד כי שלחה ההזמנה לדין בתוך שנה וצרפה את אישור המסירה של הזימון לדין ליום 19.11.25 שנשלח למבקשת וחזר כ"מען בלתי מספיק" ביום 4.5.25. לשיטתה הכתובת המצוינת באישור המסירה היא אותה הכתובת שציינה המבקשת בכתב יד בבקשה להישפט שהוגשה על ידה ולפיכך המשיבה עמדה בחובה המוטלת עליה.

דיון והכרעה

5. סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע כי - "הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו".

קרי, שני המועדים הרלוונטיים לעניין מרוץ ההתיישנות הם המועד בו התקבלה הבקשה להישפט ומועד משלוח ההזמנה למשפט.

ברע"פ 867/18 ראובן נתאי נ' מדינת ישראל (04.02.2018) נפסק שהמועד הקובע לעניין משלוח ההזמנה למשפט הוא מועד מסירת ההזמנה לדין. ראו דברי כב' השופט י' אלרון שם: "לשונו של סעיף 230 לחוק ברורה, ועל פיה יש לשלוח את ההזמנה למשפט בלבד בתוך שנה מיום הבקשה להישפט. הסעיף אינו מתייחס כלל למועד משלוח כתב האישום כתנאי להימצאות בתוך התקופה בה ניתן לדון באישום... הנה כי כן, קובע המחוקק במפורש, בחקיקה ראשית ובחקיקת המשנה, כי לעניין מירוח ההתיישנות בנסיבות כגון דנן, המועד הקובע הוא מועד מסירת ההזמנה לדין".

עולה מהאמור שמרוץ ההתיישנות מתחיל עם קבלת הודעת הנאשם על רצונו להישפט, ומרגע הודעה זו עומדת למאשימה תקופת זמן של שנה למסירת ההזמנה לדין לנאשם. לפיכך, על המאשימה להוכיח שהזמנה לדין נמסרה לנאשם בתוך תקופה של שנה מקבלת בקשה להישפט.

6. בענייננו, העבירה היא מיום 4.6.24.

כעולה מהמסמכים שצרפה המשיבה, הבקשה להישפט התקבלה במפנ"א ביום 19.6.24.

אשר למועד קבלת הזימון לדין, אישור המסירה של הזימון לדין חזר כ"מען בלתי מספיק".

כעולה מהבקשה להישפט שצרפה המשיבה, הכתובת המצוינת באישור המסירה היא הכתובת שציינה המבקשת בבקשתה להישפט. יצוין כי בבקשה להישפט ציינה המבקשת את תעודת הזהות שלה.

על פי הפסיקה, לא ניתן לבסס קיומה של חזקת מסירה על יסוד הודעת רשות הדואר שהמען בלתי מספיק, כיוון שהדבר מלמד שהודעת הדואר לא נשלחה לנמען ולא נשלחה לכתובתו (ראו לעניין זה עפ"ת 59386-02-20 ג'יג'יני נ' מדינת ישראל (5.3.20), עפ"ת 68782-01-24 גל הצפון תשתיות ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל (29.2.24)). בהתאם לפסיקה, משאישור המסירה של הזימון לדין חזר כ"מען בלתי מספיק" יש בכך כדי להפריך את חזקת המסירה.

בהינתן האמור, ולאחר שבחנתי את המסמכים שצרפה המשיבה אני סבורה כי המשיבה לא עמדה בנטל להוכיח כי הזימון לדין נמסר למבקשת בפרק זמן של שנה מיום קבלת בקשתה להישפט.

יצוין כי בחינת מועד הגשת כתב האישום מעלה כי זה הוגש ביום 27.6.25.

נוכח האמור מעלה, אני מורה על מחיקת כתב האישום מחמת התיישנות.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ו, 30 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.